

Ese de două ori în septembra:	
Joi-a si Dumineca.	
Pretiulu de prenumeratiune:	
pre anu intregu 6 fl. v. a.	
„ diumetate de anu 3 fl. v. a.	
„ patraru de anu 1 fl. 50 cr.	
Pentru Romani'a si strainetate:	
pre anu intregu 9 fl. v. a.	
„ diumetate de anu 4 fl. 50 cr.	

LUMINA.

Foia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.

Invetiamantul poporalu.

Posit'a invetiamantului poporalu. — Din ori-care parte vom privi invetiamantul poporalu, aflam că elu este o cestiune cu desevirsire comuna. In stadiulu in care se afla vieti'a nostra astadi, posit'a lui trebuieste se fie publica: elu stă sub inriurirea poterii publice și este sustinut de catra statu. Statulu este indetoratu a se ingrigi de desvoltarea cetatienilor in tote privintiele; astfelu invetiamantul, ca midilocul menitu in specialu spre favorisarea desvoltarii atatu economicie catusi etice, este celu d'anteiu obiectu alu ingrigirii sale. Privindu inse mai alesu abusurile, ce se potu face de invetiamant, este neaparatu de lipsa, ca elu se stea sub inriurirea poterii publice, caci numai astfelu se potu pune stavili in calea acestor abusuri.

Nesmintitu sunt tieri, in care posit'a invetiamantului poporalu este esceptionale. Aici inse si starile sunt esceptionale. Astfelu la noi. La noi chiar' poterea publica pare a senti o anumita aplecare spre a abusa de posit'a sa facia de invetiamant. Si in invetiamant ea pare a cerca unu mediulocu de sustienere. Astfelu este de trebuinta, ca altii se aiba inriurire asupra invetiamantului. Cu aceste invetiamantul poporalu totu nu incéta inse a fi unu asiediamant publicu. Poterea publica totu este indetoratu alu sustiené si totu mai are o inriurire indirecta asupra lui, inriure, pe care trebe s'o aiba, pentru-ca se impedece o posibila abusare din partea altora.

Déca puterea publica este in dreptu ori chiar' indetorita a introduce invetiamantu silnicu si déca ea, introducendu-lu, face bine ori reu, — sunt cestiuni, la care acestu studiu a respunsu deja. Nesmintitu trebuiescu redicate scoli acolo, unde este trebuintia de ele. Aceste trebuiescu susținute. Chiar nici o indetorire de visitare nu este de prisosu. — Este inse ridicola forsarea invetiamantului acolo unde i lipsescu premisele. Resultatele unei asemenea forsari se reduc la unu minimumu, care consista numai in *formarea facultativa* a catorv'a ómeni, unu folosu, care de felu nu se poate cumpeni cu mesur'a ostaneleloru nostre. Vieti'a de felu nu ernesce din locu.

Invetiamantul vine numai cu progresul economicu si pe acest'a ilu aducemu prin favorisarea desvoltatii economic. Terguri, cai ferate, drumuri bune, totu prin ce contactulu intre ómeni devine mai viu, nu inse invetiamantul forsatu, a creatu cultura.

Organisarea invetiamantului poporalu.

Am cercatu pana acum se aflam procesele sociale prin care invetiamantul a fostu provocatu si sustienutu si se statorim menitiunea, precum si posit'a lui in vieti'a publica. Remane inca-se vedemu, care ar trebui se fie organisati'a lui, pentruca elu se fie capabilu de menitiunea sa organica.

Provocatu si sustienutu prin anumite trebuintie, organisarea invetiamantului trebe se fie astfelu, ca ea se faca cu potintia satisfacerea tocmai aceloru trebuintie.

Corespondintele si banii de prenumeratiune se se adrescze de a dreptul: Redactiunei „Lumina" in Aradu, cancelarii a episcopescu.

Pentru publicatiunile de trei ori, ce contine cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sire gurmond) tacs'e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. era mai sus 5 fl., intrelegendu-se intr' aceste sume si imbrulu. — Pretiulu publicatiunilor se se anticipate.

Inainte de tote dar' aceste trebuintie trebuiescu deosebite, precum sunt prin firea loru: *trebuintele economice si trebuintele etice.*

Deosebite sunt aceste trebuintie, — deci deosebite trebuiescu se fie si organisatiunile prin care cercamu a le satisface. In specialu: trebuintele economice sunt de unu caracteru mai multu comunu. De asemenea si organisatiunea invetiamantului, incatu, elu are se satisfaca trebuintele economice, potrivit cu deosebirea acestor trebuintie, in deosebite locuri si deosebite stadii de desvoltare trebuieste se fie deosebitu. Incatu inse invetiamantului are se satisfaca trebuintele etice, organisati'a lui trebuiescu se fie omogena.

Formarea economica consista in *imbogatirea sufletului cu cunoștințe practice*, de care omenii au trebuintia in lucrarea loru economica. Fiindu menitu pentru populatiunea constanta, invetiamantul poporalu n'are se *ingreuneze* sufletul cu tote acele cunoștințe, care potu fi de folosu in lucrarea economica in deobse; elu trebe se marginăseca la impartesirea acelor cunoștințe, care in specialu la locul unde se afla scola sunt de trebuinta ori potu ajunge a fi folositore in celu mai de aproape stadiu alu desvoltarii. Alte cunoștințe nu numai sunt de prisosu, dar' si impedece totodata desvoltarea disgustandu pe scolari si susținandu-i dela cascigarea altoru cunoștințe de folosu mai indirectu.

La organisarea invetiamantului inainte de tote trebe se facemu dar' o esaminare precisa a stariloru locale. Stadiulu de desvoltare, raporturile topografice, precum si acelea ethnografice si politice, in deobse interesele si trebuintele locale si numai aceste au se hotărăseca atatu mesur'a, catusi felulu cunoștiinelor de impartesitu in scola. In orasie, pe campii si intre munti, langa mare si departe de ape, in Belgia si la noi in deobse unde starile sunt deosebite, organisati'a invetiamantului nu poate fi omogena.

In tocmai precumu invetiamantul, incatu este menitu a satisface trebuintele economice, trebuieste se purceda din consideratiuni locale, — incatu elu este menitu a satisface trebuintele etice, trebuieste se purceda din consideratiuni generale.

De aici inainte invetiamantul poporalu este unu mediulocu spre desvoltarea sufletesca in tote directiile. Si abstragendu dela temeliile ei, acesta desvoltare intre anumite margini este totacea. Formarea sufletului consista in *desvoltarea facultatilor prin indemnarea la lucrare, intru a face pe ómeni capabili de fericirea sufletesca prin religiune, a-ii face capabili de convictiuire prin formarea morală a caracterelorui si a-ii face capabili de conlucrare prin formarea politica.* — Pretutindenea desvoltarea facultatilor, religiunea, convictiuirea si conlucrarea este deopotiva de trebuinta; pretutindenea ingrigirea nostra de ele are se fie totacea. Sunt inse consideratiuni mai inalte care nu permitu ca formarea etica se fie deosebita; invetiamantul poporalu

tocmai prin formarea omogenă a sufletelor trebe se cerce să sterge și acele deosebiri etice, care sunt. Numai pusi pe unu temei comun în lucrarea loru sufleteșca ómenii sunt aplecati și capabili de a lucra împreună și numai prin cea mai strinsă împreună lucrare o societate este capabilă de o desvoltare mai înaltă.

Nici cu această omogenitate de formare nu ni este înse iertată să merge prea departe. Sunt margini puse de fire peste care trecându-lucramu de adreptulu spre na-dusirea dosvoltării etice.

Cestiunea formării etice, ca totă cestiunile etice, este *natională*. Desvoltarea etica, ca rezultatul a lucrarii împreună, nu poate să fie decâtă *natională*. Tocmai națiunea este *individualul eticu*, acelui ómeni, cari pe temeiul comunității sufletești lucrăză împreună. — Ori-care omu, în desvoltarea sa este hotarită prin naționalitatea sa; — naționalitatea este temeiul desvoltării sale, samburele, care trebuiesc adusu la desfășurare.

La deosebite popore deosebite sunt religiunile, deosebite facultatile, deosebita poziția politica dar deosebite mai alesu pornirile morale. Ar fi să o săbucumare nu numai zedarnica, ci totodata și stricăoșa, de cărprin o instructiune omogenă am voia să reducemu deosebirile firesci între mai multe popore. Nu numai nu ni-ar succede să omogenisam, dar slabindu temeliile gandirii naționale am face totodata să incete să omogenitatea, care a fostu data, ca rezultatul a convietiurii de pana acumă.

In formarea etica elementulu naționalu este hotaritoru. La deosebite națiuni formarea trebuesc să fie deosebită. La fiesce-care potrivita cu firea poporeloru, astfelu și in formarea loru este să trebuesc să fie unu elementu comunu.

Totă poporele au trebuintia de formare religionara. Unele sunt înse mai multă, altele mai puină aplecate spre religiositate. Deci acolo unde aplecarea este mai puina, ingrijirea învățamentului are să fie mai mare. Sunt apoi popore aplecate spre esagerari religionare: la aceste învățamentulu trebuesc să fie unu felu de moderatoru, impiedecandu sentiul religiosu să se redică pana acolo, unde elu incetează să fie religiosu. — Pretutindenea înse formarea religionara resultă din intiparirea credinției în sufletu și din obiceiul să participare la ceremoniile religioase.

Deasemenea totă poporele de o potriva au trebuintia de desvoltarea facultăților. Unele înse au o mai mare altele o mai mică capacitate de desvoltare. Dupa gradul capacitatii se îndreptă și măsură ingrijirei. Cu deosebire înse unele popore au deosebita aplecare spre a se desvoltă într-o anumita directie, — era altele întralăua.

Învățamentulu trebuie să devolte cu deosebita ingrijire *acele facultăți, care sunt mai multu capabile de desvoltare*, căci numai prin aceste ajunge poporul la culmea desvoltării, de care este capabilu, numai într'aceste culmină firea sa individuală. În facia cu această deosebire materială, modulu formării remane aproape tot-acela. Pretutindenea facultățile se desvolează: prin convenirea scolară, prin lucrarea sufleteșca regulată prin matematică și gramatică și prin imparțirea de cunoștințe, care dau cugetării unu cuprinsu mai întinsu, precum elemente cosmologice, geografice, fizice și priviri mai generale și supra-vietinirii organice. — Individualitatea națională hotărăște numai — în care măsura se înriurim printr-o fiecare din aceste.

Este de prisosn se mai statorim înătu formarea politica precum și cea morală au să fie deosebite la deosebite popore. Tocmai vieti politica și cea morală sunt oglindirea nemintita a fiziei naționale. Ar fi de adreptulu o impotrivire cu firea, candu am cercă să punem aceste vieri pe altu temei decâtă pe acela, pe care le-a

pusu firea. Este chiar' o eresie contra judecării sanetose și numai a crede, că am dobândit altu rezultat decâtă incurcarea trecătoria a raporturilor sociale. — In vieti politica fiescecare este hotarită prin naționalitatea sa; și cu atâtă mai tipică este formarea caracterelor. — De cărprin nemicu nu am cunoscu pe unu jidau, se-lu lasam și lucreze și voru incetă totă indoielile. Crescutu într'o lume cu noi, caracterulu lui totu a remasă tipică.

Am arătată mai susu la ce trebuie să se marginășească formarea politica. Este de prisosn să reamintim dar la acestu mediul călăre de formare.

Formarea morala este unu rezultat neaperat a oricărui instructiuni bune. Deja prin formarea religionara, facultativa și politica sufletulu se redică la unu anumitul gradu de independentie; — prin simtiul religiosu, prin libertatea gandirii și în formarea politica, prin privirea istoriei, germanii caracterului, facultățile împreunate cu voiuă, purcedu spre desfășurare, apucandu o directie morală. Cu aceste numai elementele primordiale sunt date: formarea etica în deosebire și cea morală cu deosebire numai prin o lectura potrivita pote fi adusa la indeplinire. Atâtă formarea religionara, cătu și cea facultativa, politica ori morală trebuesc să incépe din cea mai fragedă vrsta, deja în familia.

Numai școlă nu poate satisface. Cu atâtă mai neaperat de trebuită este înse că ea să nu să termineze în școală: o literatură în specialu menită spre acestu scopu trebuesc să indeplinescă, ce în școală numai să incipiști, cu deosebire, unde a incetat înriurirea școlara, trebuesc să incépe înriurirea preotiei. În privirea formării etice școlă nu este decâtă unu felu de asediamentu, unde ómenii se pregatesc pentru biserică. Școlă este o biserică pentru copii, și biserică o școală pentru generații mai în vrsta; unu preotu pentru copii este învățatorul și unu învățatoru pentru ómeni preotulu. Preoti și învățatori sunt și unii și altii d'odata.

(Va urmă.)

Predica

la introducerea preotului în parochia.

„Luati aminte de voi, și de totă turmă!“

(Fapt. Apost. XX. 28.)

Temere și grigea mi-sguduișescu adenculu înimei, în momentulu, candu pasiesc pe loculu acesta unde stau, pentru că este santu, pentru că cunoșcu chiamarea aceluia, care pasiescă aci. —

Protoparinti mari dela resaritul pan' la apusu! Martiri ai secolelor vitrege cei ce a-ți versatu scumpu sângele vostru pe acăsta și pentru acăsta tribuna: Ioanu gura de auru; Grigorie facetoriulu de minuni, și Vasiliu celu mare cu contemporanii vostru, descindetii aici, în acestu momentu, atâtă de solemnă pentru mine! Veniti de rostiti în loculu meu, acestui poporu, cu elocintia voastră rara, că ce este preotia?

S. Ioanu gura de auru inca a tremurăt de preotia. Respondeti-mi dar acumă, n'am destula cauza, că preotu teneru se me cutremuru în adenculu sufletului meu? Eta ce dice S. Grigorie teologulu despre preotu: „ca se scia preotulu, cum i se cade lui a pastorii și a îndreptă cu scopu bunu turmă incredintata, este învățatură tuturor învățătorilor, și maiestri' cea mai înaltă.“

S'a clatinat și s'a îngrigisit unu Petru, despre care a disu Cristosu, că e pe tronul pe care va zidi „Biserică lui Dumnezeu.“ Dara eu? care numai acu incepu chiamarea preotiei — cum se nu me clatinu și îngrigesc, cum se nu me temu și retienu?! Nu me temu pentru multimea afacerilor, cari me ascépta în viitoriu, ci me temu, pentru că

me apasa in cunonseintia sufletului intrebarea: *cum se iau aminte de mine, si de tota turm'a?* Intrebarea — prin care nainte d'a lucra in vii'a Domnului, m'am propus ca se desfasoara programul meu preotiesc. — Acesta nu este numai o datina, ci si datorintia catre crestini. Crestinii au dreptu se scia, ca cine sum?

Iubitoru Asculator! *Preotulu se lupta pentru ceriu si pamentu!* E chiamatu, ca se naltie omenimea, dela painantu, sus la ceriu—la Dumnedieu!! A! catu de sublima chiamare e acesta! Cutediu a vi marturisi, ca dintre tote cate sunt in lume, e cea d'antaiu si mai frumosa; pentru-ca unu advocatu, unu jude, seu altu oficiantu, deca aluneca in gresiela, nu i-se imputa asia aspru ca preotulu, care se nuiese in s. scriptura: „*angerulu Domnului*,“ „*angerulu Bisericei*,“ „*lumin'a lumiei*,“ — „*sarea pamentului*,“ si catre care disu este ca: „*asia se luminedie lumin'a lui inaintea omeniloru, ca vediendu faptele lui cele b'ne, se marasca pre Tatalu din ceriu.*“ (Mateiu V. 16.)

Se recere dara dela preotu, ca elu se fia: *adeveru si lumina!* Dis'a acesta este totu de o data si *eflusulu testului apostolescu* de mai sus, ce dice: „*luati aminte de voi!*“ Ca si candu ar dice preotiloru: pazitive ca-se nu gresiti in contra vostri si a principiilor evangelice; seu fi-ti morali, intielepti, blandi si cucernici, deca invetitati moralitatea, intieleptiunica, blandeti'a si cucernici'a.

Intr'adeveru aceste insusiri se ceru dela preotu! — Cristosu, marele invetitoriu alu omenimei, aratandu-naintea poporeloru invetiaturile lui minunate, a disu catre Apostoli „*pilda am datu v'oue, ca precum eu am facutu v'oue, si voi se faceti.*“ (Ioanu XIII, 15.)

Porunc'a acesta ca adeca: se se luminedie poporele dela Cristosu a primitu Apostolii; er dela Apostoli preotii ca urmatorii acelor'a. Asiadara preotulu ca intru adeveru se se pota numi: „*sarea pamentului*“ trebue se i urmarasca, si inca cu poterea . . . ; caci dice Apostolul Pavelu: „*nu este in cuventu imperati'a lui Dumnedieu, ci intru potere.*“ (I. Corinteni IV. 20.)

Poterea cea ce se intielege aci — este aceea potere, carea s'a cerutu dela Apostoli, in timpurile cele vechi a crestinismului. Cine se mai indoiesce ca poterea aceea nu se cere si astadi dela preotimea nostra? Candu indiferentismulu religionariu a inceputu a-si luat dimensiuni americanitatorie, cuvintele evangelice trebuescu vestite cu mai mare focu si ele vor triumfa! caci „*Pana ce va trece ceriulu si pamentulu, o iota, seu cirta nu va trece din lege, pana ce totu se voru face.*“ (Mateiu V. 18.)

Se mai cere inca acesta potere in preotimea nostra si din acel punct de vedere, caci astadi trebile bisericilor romane a luate unu sboru mai mare, au pornit pe calea progresului adeveraturu.

Facia de aceste, se pretinde dara, ca se stee numai atari preoti in fruntea trebilor, cari sunt in stare a arata pe fia care di: *semne de vietia, abnegatiune, virtute si diliginta.* —

In vietia cunoscemu omeni, cari si-vindu celu mai scumpu tesauru: omenia, pentru interese marsiave; togma asia se afla cate unulu si intre crestini, care uitandu-se de sine si de Dumnedieu nu o data ratacesce, ca oia dintr-o strunga intr'alt'a, si-vinde si parasesce religiunea stravechia, in carea au traitu si morit mosii si stramossii lui. De aceea si dice Apostolulu, „*luati aminte de tota turm'a!*“

Asiadara oia din strunga, nu va rataci deca pastoriulu va priveghia neincetatu.

Acolo, unde sunt incubate relele: indiferentismulu religiunariu, necredintia, desmoralizatiunea, proselitismulu, si altele, — se potu imputa humai negrigirei preotului respectivu. —

Mi-este bine cunoscuta si aceea impregiurare ca astazi se afla multi profeti mintiunosi viriti intre crestinii cei buni. La acesta numai atata dicu: ca lupii numai acolo bantuiescu si facu prada in turma, unde pastorilu dorme. . . .

Chiar pentru-ca sciu si cunoscu asemene giurstari pe catu de triste pe atatu si de condemnabile. — eu mi-voiu da tota trud'a, se le delaturu si se implineseu cu scumpata porunc'a Apostolului, ce suna: „*luati aminte de tota turma!*“ Me voiu nesui ca s'o aratu pre ea, precum se cade mie a grai (Coloseni IV. 4) Si apoi voiu eschiamu cu psalmistul Davidu „*nu me voiu teme de mii de popore, cari impregiuru me voru impresor!*“

I. A.! Nu voiu inceta dara a satisface dorintielor vostre juste cari din timpu in timpu voru cere: *svatulu si ajutoriulu meu parintescu*; ma pentru voi si binele vostru voiu merge si mai de parte, si anume: *nu me voiu rusină, se fiu stenca, unde se va cere, ca se stau . . . Nu me voiu teme ca se fiu erou — in lupta . . . Nu voiu lipsi cu leculu, dela dorere . . . Nu cu inim'a, dela insufletire . . . Nu cu dulceti'a, dela mangaiere . . .*

Eca programulu pe lenga care se va inverti cugetulu meu diu'a-noptea. — Si ca se-lu potu implini cu tota scumpatarea si conscositatea, voiu rogá ne'ncetatu pre Parintele luminiloru dicendu intru mine: „*Seversiesce pasii mei intru carerile tale, ca se nu se clatesca pasii mei.*“ (Ps. Davidu.)

Deci ve salutu I. A.! din inima! Er acuma candu mi tiesu firulu vietii, catre vietia vostri, in giurulu vostru, — ve rogu ca se me primiti numai cu acea iubire si alipire, cu care me apropiu catre voi. Aminu.

Iosif I. Ardelénu.

Transpunerea fondurilor scolari,
comune Dieceselor rom. gr. or. din Aradu si Caransebesiu, la Epitropia din Aradu.

Am amintit uondulu nostru, cumca in cele d'ne, resp. trei dile d'antaiu ale lunei lui Maiu, compietandu-se realminte operatiunea de impartirea fondurilor scolari pana aci in comunu cu ierarchia serbesca, sub conducerea guvernului magiaru administrate, — partea romana s'a transportat la Aradu unde in diu'a de 4 Maiu s'a depus in manele Epitropiei provisorie romane, administratore, resemnandu-se banii si oblegatiunile si actele — formalmente si specialmente, er — o lada mare cu contractele despre 10 percentualitatea comunelor, si cu unele altele documente, resemnandu-se numai in totalu, pana la alegerea unui contabilu si a notariului speciale, cari se primesca acea gramada de valori si acte, bucatu de bucatu.

Presentandu-ni-se acum unu documentu oficiale, adeca Consiliul speciale a valorilor si adeverinti'a despre primirea acelor din partea Epitropiei, — ni tienemu de detorintia a estei din acestu documentu autenticu datele si cifrele speciali positive si a le comunicat in colonele f'ii nostre spre deplina informare a onoratului publicu.

I. In numerariu s'a predatu si respective s'a primitu:
1. Fondulu pentru edific. preparandialu din Aradu, cu 5464 fl. 26 cr. v. a.

2. Restulu cassei dela dec. 1872 si cu interesele pana la 1. Maiu a. c. cu 902 fl. 36 cr.

3. Restulu cassei dupa manipulatiunea delegationale dela 13 Dec. 1872 pana la 1. Maiu 1874, 1458 fl. 41 cr.

4. Partea dintr-o oblegatiune camerale vechia, nenschimbabile si deci resemnata parti serbesci — 12 fl.

Impreuna in bani gal'a: 7,837 fl. 3 cr. v. a. —

II. In obligatiuni de statu, cu 5%:

14. bucati de cate 1000 fl. si 8 de cate 100 fl.

Impreuna in valore nominale de — 14,800 fl.

III. In obligatiuni private; ipotecari, cu 6%.

93 bucati, cu actele de intabulatiune, in sume dela 105 fl. v. a. pana la 5000 fl. in totalu valore reale de — 54,146 fl. v.

(NB! Obligatiunile duble, seu cari se afla in procesu, dupa involita s'a incredintat partii serbe pentru incasare, pe langa continua controla a nostra, avendu la fiecare incasare a urmatoa impartirea in doze a sumelor incassate.)

VI. In oblegatiuni de restanti'a 10 percentuale, capitalisata:

27 bucati, dela 27 comune, in suma totala de 3461 fl. 10 cr. v. a.

In sum'a sumelor deci s'a predatu, respectivmente primiti — in numerariu, obligatiuni de statu, oblegatiuni private ipotecari si obligatiuni comunali : 80,286 fl. 13 cr. v. a.

Despre sumele ce stau in procesu si despre valoarea ce reprezinta contractele asupra actei 10 percentuali, pre cum despre restantele de multi ani nesolvite dupa aceste contracte, se va face aratare speciale dupa specialea predare a acelora. —

„Albina.“

Aradu, 15 Maiu 1874.

In Nr. 24 a „Luminei“ din a. c. publicandu-se siedintele sinodale, sub Nr. prot. 151 punctu 3 se pomenește intre fondatiuni o mōra in comun'a Sebesiu. Pōte că raportulu deslucesc lucrul mai bine, inse judecandu dupa estrasulu publicat, are defecte; deci interesulu bisericiei m'a indemnata unele giurstari atingetorie de mōra, precum mie mi-sunt cunoscute, ale aduce la cunoscenti'a celoru chiemati seu interesati.

In anulu, déca mi-aducu bine aminte 1861 $\frac{1}{2}$ ca fisculu Consistorialu avisat a cascigă informatiuni, si a raportă despre mōra, — ca informatiunea se-mi fia cu atātu mai esacta, fora sperantia rebonificarei speselor am mersu la facia locului asociat de protopopulu atunci in Buteni G. Popescu, dara nu am aflatu nici una urma, nici una litera atingatorie de mōra, numai cātiva locuitori de vîrsta midilocia si mai betrani, dupa traditiune asia au povestit, că: candu Sebesiul era comuna slabă, stramosii loru au facutu biserică de lemn, apoi fiendu că lemnul putrediesce, se voru cere spese noue, spre conservarea bisericiei, — avendu vale libera, au facutu o mōra, acareia venitul a fostu menitul bisericiei, dara acuma $\frac{1}{2}$ venitul trage biserică reformata.

Dupace a venitul famili'a Conte Königszeg, pe mereu au inceputu a pune tacsa pentru mōra, de s'a vascutu plansori, dara mor'a totusi a remasă bisericiei.

La intrebarea: cum a venitul biserică reformata la $\frac{1}{2}$ venitul din mōra? au respunsu, că cu timpulu mai tardiui asiediandu-se aici Unguri, aveau lipsa de biserică, asia a rogatul pe mai marii comunei se li dee ajutoriu, caci si ei ar fi datu, candu s'a facutu biserică ast'a nouă, deci atunci a capetatu $\frac{1}{2}$ venitul si asia a remasă pana adi.

Socotindu, ca dōra reformatii mai descepti si-ar fi cascigat u ceva documinte atingatorie de mōra am mersu la preotulu atunci Tomka, care a avutu bunetate delocu a tramite dupa curătoru, si ne-a aratatu unele scrisori, din care am cunoscutu, că plansorea mai susu pomenita s'a tractat in scaunulu domnescu unde domnulu pamentescu a declarat, că lasa mōra bisericiei, dara-si tiene dreptulu a rescumperă mōra cu 10,000 fl. candu va avea lipsa.

Din scrisorile aceste căte am socotit mai de folosu, deco-piate spre pastrare le-am predatu cōitorului si mi-se pare preotului Tomuti'a: pe scurtu am raportat si Consistoriului.

Trecandu dominiulu in posesiunea Cont. Waldstein, acēst'a au facutu apaductu, la care a trasu ap'a dela mōra bisericiei asia, cātu acum'a demulteori nu are apa, totusi aduce insemnatu folosu (mi-se pare 800 fl.), deci ar merită ca cineva cu pucinu sacrificiu de ostenela, si pōte dōra si de spese, in archivulu domnescu din procesulu comunei, seu a fiscului asistentu, contra domniei, cam pe la anul 1820 purtatul, se cascige datele necesarie deunde dōra se va potea deduce si validitatea usului bisericiei reformate.

Totu atunci cu ocaziunea acēst'a, déca nu me insiela memori'a, din A. Deseō am intielesu, că comun'a Lugadieu a avutu sesiune parochiala, dara candu s'a regulat satulu; preotulu de atunci, de nume nu-mi aducu aminte, pamentulu preotiescu l'a scrisu pe numele fului seu.

In privint'a ast'a in archivulu comitatului nu am aflatu urma, dar din procesulu regulatoriu in archivulu familiei Bitto dōra s'ar afă ceva urm'a pōte dora si ceva documentu validu.

I. Arcost.

VARIETATI.

+ Dlu advōcatu Ioanu P. Desseanu este alesu de deputatul dietale in cerculu Radna, cottulu Aradu. Firmitatea caracterului si tienut'a politica a deputatului nostru, sunt binecunoscute din trecutulu lui, si avem convictiunea că in lupt'a ce-lu astăpta, va fi condusu pururea de interesele nationali si bisericesci!

Cu tipariulu lui Stefanu Gyulai. — Proprietatea si editur'a diecosei aradane. — Redactoru interim. **Vincentiu Mangra.**

* * * *Drumul de feru intre oceanulu Pacificu si valea Amazonului.* — Una din cele mai admirabile intreprinderi ce au incercat vreo data oménii este drumul de feru ce va pune in comunicatiune oceanulu Pacificu cu valea Amazonului. (America de sudu.) Secolul alu 19-a este plinu, mai multu decătu tōte secolele ce l'au precedat u caderea imperiului romanu, de aplicatiuni miraculoase a sciintiei mecanice; dar nici una n'a pututu presentă obstacole atātu de grosnice ca acele ce au de înfruntat constructorii acestui drumu de feru. Spre a dā o idea de dificultatile naturale si mecanice ce a trebuitu si vor mai trebuī invinse spre a duce la capetul intreprinderea, ajunge a spune că sunt 30 poduri si 35 tuneluri, representandu o lungime de 18,000 picioare, din cari 3,000 pentru podurile dintr'aceasi localitate; si, spre a se face calea, au fostu stramutate din locu mai multu de 100 milioane picioare cubice de pamentu si stanci. Lucrarea inceputa in 1870, a constat de 33 milioane de dolari si va costă inca mai multu pana la 1876, epoc'a candu va fi terminat. Cea mai insemnată din lucrările de arta va fi marele viaductu, celu mai inaltu din lume, care va fi lungu de 580 picioare de susu pana la centru. Inaltimile respective a stalpilor celu sustinut sunt de 156, 183 si 253 picioare. De la 8 la 12 mii de muncitori lucră di si nopte la aceasta cale.

Concursu

2

Pentru parochi'a vacanta Carpinetu protopresbiteratulu Beiu-siului; — emolumintele sunt:

- a.) Pamentu parochialu de 30. cubule semanatura din care $\frac{1}{3}$ e cantoralu.
- b.) Stolele indatinate si cuartiru liberu; numerulu caseloru 100.

Recentii sunt poftiti a -si tramite recursurile sale instruite dupa dispuseiunile stat. org. la subscrisulu administratoru protopopescu in Beiusiu (Belényes) pana la 7. Iuniu candu se va tie-nea si alegerea.

Beiusiu la 8. maiu 1874.

Din increditintarea comitetului parochialu Vasiliu Papp adm. protop. al Beiusiului.

Prelungire de Concursu

3

pentru postulu vacante docentalu din comun'a Iancahidu pana in 2 Iuniu vechiu a. c. candu si alegerea se va tiené sub condiciunile publicate in fōia bis. Lumin'a Nr 21, 22 si 23 din a. c. fiindu la terminulu espiratul nici unu recurinte n'au recuraturu.

Iancahidu 2 Maiu 1874 v.

Comitetulu parochialu:

In contielegere cu inspectorulu cerc. de scōle Ioanu Popoviciu parochu

Concursu

2

In urm'a decisiunei Consistoriali dto. 25 Ianuariu a. c. nrulu 568. pl. a devenit u vacante protopresbiteratulu Beiusiului: deci pentru deplinirea postului amintitul se scrie concursu. Dotatiunea e urmatori'a.

1. Competinti'a protopopesca dela 50 parochie a 2 fl. 10 cr.; in sum'a 105 fl.
2. Conventiunea protopopesca dela fiesce-care comuna, usata in tractulu acēst'a, pe anu la 300 fl.
3. Tacs'a pentru licentie de cununia dela fiesce-care trei fl.
4. Salarialu parochiei protopopesci din locu, in suma 200 fl.
5. Cortelu liberu cu o gradina de legume si stol'a indatata dela 70 de numere.

Recentii au a produce testimoniu, că au absolvatu celu pucinu 8 clase gimnasiali cu succesu bunu si deodata că sunt bine meritatii pe terenulu bisericescu si scolasticu.

Recursurile adresate comitetului protopopescu alu Beiusiului, au a se tramite la comisariulu consistorialu Simeonu Bica, protopresbiterulu Oradei-mari, la Oradea-mare, pana in 6 Iuniu a. c. st. v. era alegerea va fi in locu, in 9 Iuniu a. c. st. v. —

Datu, in Beiusiu, in 2. Maiu a. c. st. v. 1874.

Comitetulu protopresbiteralul.

In contielegere cu dlu. Simeonu Bica, protopresbiterulu Oradei-mari, comisariu consistorialu.